

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hvis ikke alle havde været klar til at stemme, skulle jeg til ære for hr. Dohrmann have læst hele bilagshæftet til vandmiljøplanen op, og så skulle jeg have slået streger alle de steder, hvor vi har været med, og hvor vi har påvirket den. Men jeg kan da sige til hr. Dohrmann, at hvis der var optræk til en kunstgødningsafgift, var det vores ubetingede krav for at være med til en aftale, at den ikke kom med. Det gjorde den ikke.

Må jeg til hr. Gade og til hr. Bjørn Westh sige, da man nu har brugt så megen tid på at snakke økologisk landbrug, at hvis man havde læst i betænkningen, vil man efter de tal, der er i den, se, at økologisk landbrug vil påvirke vandmiljøet med ca. 3-4 pct. Det er altså proportionsforvrængning at bruge så meget tid på det.

Må jeg til det, jeg nævnte før, sige, at der også står i den, at juryen håber, at der vil blive taget skridt til en øget forskningsindsats med henblik på i fremtiden at give os et væsentlig bedre videngrundlag end det, vi har. Det kan denne debat måske være med til. Så må vi se i 1990, hvordan det har virket.

Vi håber som sagt, når landbrugsministeren kommer med sine forslag i næste uge, at hr. Dohrmann er på plads og vil støtte landbruget, så det kan overleve.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Det er besynderligt. Det Radikale Venstre siger fra talerstolen, at de er fuldkommen enige, men at de ikke vil stemme for. De vil heller ikke undlade at stemme, for så bliver det, de er enige i, jo vedtaget, og det duer jo heller ikke, så det skal stemmes ned.

Hvad er baggrunden for det? Da fru Marianne Jelved åbenbart ikke vil svare, må jeg stille spørgsmålet til den radikale partileder. Hvad er det udemokratiske i at foreslå noget i Folketinget til en debat, der har været forberedt? Statsministeren, landbrugsministeren og ordførerne har deltaget med indlæg. Det, vi taler om, er noget, der er indstillet fra Det Økologiske Jordbrugsråd. Gennem lang tid har det været drøftet. Der har været ført forhandlinger med regeringen. Regeringen vil ikke det, som et flertal har henstillet til den.

Hvad er det så, der er forkert, vil jeg gerne spørge den radikale gruppeformand, i at bringe en sådan sag ned i salen? Vi har været i samråd om den. Vi har været til separatforhandlinger om den. Vi har drøftet den i Landbrugsudvalget og vi har ikke kunnet komme igennem med det, et flertal gerne ville.

Hvad føler den radikale partileder egentlig et parlament skal gøre, hvis en regering ikke vil rette sig efter de råd, den får? Skal man ikke gå ned i folketingssalen og prøve at få vedtaget det, man er enige om hos flertallet? Jeg vil gerne gøre omærksom på, at jeg er blevet opsøgt adskillige gange af Det Radikale Venstres folketingsgruppe for at give støtte til disse sager, for at gå med til forhandlinger med regeringen, sådan at der kunne blive flertal for præcis det, vi taler om her.

For 14 dage siden fik jeg et tidsskrift fra de økologiske jordbrugere med et stort billede af hr. Larsen-Ledet på forsiden. Han havde sikret 4.000 kr. pr. ha. Men i dag, hvor vi skal stemme om det, vil man ikke, fordi man vil ikke stemme om tal i en dagsorden, hvorefter vi siger: Jamen, kan vi så ikke sige forbedringer af det økologiske jordbrug? Det troede jeg var Det Radikale Venstres politik. Nej, det kan vi heller ikke stemme om i dag. Derfor vil jeg gerne spørge den radikale partileder, hvad det er, der gør, at det er udemokratiske at stemme om sådanne ting i folketingssalen. Er det, fordi det er Fremskridtspartiet, der har rejst forespørgslen?

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Er der flere, der ønsker ordet? Hr. Bjørn Westh for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Når hr. Niels Helveg Petersen ikke vil svare, går jeg ud fra, at det er en bekræftelse på, at det er, fordi det er Fremskridtspartiet, der har stillet en forespørgsel. Den slags pjat vil man ikke tage sig af, men man kan godt danne regering sammen med Fremskridtspartiet og bruge dem til at bringe nogle bestemte partier i regeringsposition. Men deres forespørgsler kan man ikke tage alvorligt.

Hermed sluttede forhandlingen.